

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Co/2/2022
Identifikačné číslo spisu:	1022200609
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Brišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1022200609.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu združenia #APAGE SATANAS, Kysucké Nové Mesto, Sládkovičova 1222/73, IČO: 514 281 48, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Microsoft Corporation, One Microsoft Way, Redmond, Washington, USA, IČO: UBI 600 413 485, o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 4. augusta 2022 sp. zn. 13C/1/2022, uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 4. augusta 2022 sp. zn. 13C/1/2022 z r u š u j e a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

II. Odvolanie proti Uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022 o d m i e t a.

III. Odvolanie proti Uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022 o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave 13. mája 2022, v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, domáhal sa žalobca voči žalovanej určenia neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík, ako i určenia, že hry a ich pravidlá sú hazardné, nezaručujúce všetkým hráčom rovnaké podmienky, možnosti výhry, tiež uloženia zákazu žalovanej používať nekalé obchodné praktiky v obchodnom spotrebiteľskom styku v EÚ a neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách alebo v iných zmluvných dokumentoch, súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj "krajský súd" alebo "súd prvej inštancie") uznesením zo 4. augusta 2022 sp. zn. 13C/1/2022 odmietol podanie (žalobu) žalobcu doručené súdu 13. mája 2022 a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil § 129 ods. 1, 3, § 132 ods. 1 a článkom 8 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov); § 1 ods. 1, § 7 ods. 1

zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Vecne zdôvodnil, že žalobca sa v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach domáhal ochrany európskych spotrebiteľov pre porušovanie a ohrozovanie individuálnych práv spotrebiteľov, ako aj kolektívnych záujmov eurospotrebiteľov, vo vzťahu k žalovanej, ktorá v Európskej únii a v Slovenskej republike poskytuje internetové služby a sprostredkúva predaj sporných aplikácií spotrebiteľom. Konštatoval, že uznesením zo dňa 6. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022 krajský súd vyzval žalobcu na doplnenie označenia žalovanej, doloženie výpisu z obchodného registra alebo inej inštitúcie, v ktorej je žalovaná zapísaná, ako aj na špecifikáciu petitu žaloby, ktorého časť bola v anglickom jazyku. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť, v ktorej označil identifikačné číslo žalovanej a vo vzťahu k petitu žaloby v anglickom jazyku uviedol, že ide o anglickú verziu (originálne znenie) žalovaných zmluvných podmienok. Sťažnosť žalobcu bola uznesením krajského súdu z 22. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022 ako nedôvodná zamietnutá. Z dôvodu, že žalobca napriek výzve súdu neodstránil vady podania (žaloby), súd prvej inštancie rozhodol o odmietnutí podania, keďže žalobca neodstránil pochybnosti o nezameniteľnosti žalovanej strany (doplnil len IČO žalovanej) a nešpecifikoval časť petitu žaloby, ktorá nebola v úradnom jazyku (ktorým je slovenský jazyk), teda ide o prekážku, ktorá bránila súdu pokračovať v konaní.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorého dôvodnosť vyvodil z ustanovenia § 365 ods. 1 písmeno a), b), d), f), h), ods. 2 CSP. Namietal existenciu dôvodov pre odmietnutie žaloby. Zákon nezakazuje hybridné znenie petitu žaloby v materinskom jazyku žalovanej strany, ktorej IČO bolo žalobcom doplnené a tiež obsiahnuté v predložených prílohách. Žaloba preto bola podľa názoru žalobcu prejednávateľná. V odvolaní žalobca poukázal na špeciálne ustanovenie § 134 CSP, upravujúce požiadavky pre označenie zahraničnej právnickej osoby (názov alebo obchodné meno, adresa sídla, prípadne iný identifikačný údaj), ktoré je *lex specialis* k všeobecnému ustanoveniu § 133 CSP (*lex generalis*), a ktorým sa súd prvej inštancie nezaoberal. Zo zákona nevyplývala ani požiadavka na predloženie výpisu z registra zahraničnej právnickej osoby. Ak žalobca označil v žalobe presne a určite povinnosť, ktorá má byť žalovanému subjektu uložená, alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd rozhoduje o tom ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia a prípadným návrhom na znenie výroku rozhodnutia nie je viazaný (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/254/2009). Odňatím možnosti konať pred súdom sa podľa ustálenej súdnej praxe rozumie postup súdu, ktorým sa strane konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu procesný kódex poskytuje (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/102/01). Žalobca zdôrazňujúc odmietnutie spravodlivosti a porušenie článku 38, 41, 47 Charty Európskej únie a článku 6 a článku 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach, navrhol zrušenie uznesenia krajského súdu o odmietnutí žaloby a vrátenie mu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, ako aj zrušenie právoplatných rozhodnutí, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzali, a to uznesenia Krajského súdu Bratislave zo 6. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022, ktorým bol žalobca vyzvaný na odstránenie väd podania a uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 22. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu na odstránenie väd podania, ktoré rozhodnutia sú podľa žalobcu nedostatočne odôvodnené. Aj proti týmto právoplatným uzneseniam krajského súdu žalobca podal odvolanie.

4. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 3 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu o odmietnutí podania vo veci samej, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP a § 357 písm. b) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a *contrario*) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Podľa § 129 ods. 1, 3 CSP ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zjavné, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

6. Podľa § 134 CSP zahraničná právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla, prípadne iným identifikačným údajom.

7. Podanie, ktoré je adresované súdu, musí spĺňať kritériá správnosti, úplnosti a zrozumiteľnosti. Ak podanie uvedené náležitosti nemá, jeho správnosť, úplnosť a zrozumiteľnosť sa posudzujú podľa konkrétnych okolností prípadu, pričom ak ide o žalobu, okrem všeobecných náležitostí podľa § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) podanie musí obsahovať označenie strán, pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (§ 132 ods. 1 CSP).

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal na krajskom súde (ako na súde prvej inštancie) podanie, označené ako žaloba o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, ktorou sa domáhal voči žalovanej určenia neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík. Z podania žalobcu je zrejmé, že žalovanú stranu, ktorá je zahraničnou právnickou osobou, označil obchodným menom, adresou jej sídla a na základe výzvy súdu doplnil aj identifikačné číslo, čím si svoju procesnú povinnosť v súvislosti s označením žalovanej splnil. Uvedenie identifikačných údajov v prípade zahraničnej právnickej osoby, ako subjektu civilného sporového konania, zákonodarcu normoval v osobitnom ustanovení § 134 CSP. Súd prvej inštancie sa však zákonnými požiadavkami pre označenie zahraničných právnických osôb nezaoberal, v dôsledku čoho v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci o odmietnutí podania.

9. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, treba preto považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. januára 2019 sp. zn. 6Cdo/98/2017).

10. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

11. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 220 CSP pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore aj úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ako aj nesúlads výrokovej časti s

odôvodnením rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

12. S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedalo požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a postrádalo argumentačný základ vo vzťahu k osobitným náležitostiam označenia zahraničnej právnickej osoby, ktorou je aj žalovaná. Označenie žalovanej v žalobe bolo pritom súladné aj s jej označením v žalobcom predložennom výpise z obchodného registra, ako spoločníka obchodnej spoločnosti Microsoft Slovakia s.r.o., Svätoplukova II 18892/2A, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 31 398 871, preto pochybnosť súdu prvej inštancie o nezameniteľnosti žalovaného subjektu nebola opodstatnená.

13. Z podania žalobcu vyplýval aj procesný prejav vôle, ktorým sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík žalovanej. Žalobca teda v podaní s určitosťou vyjadril čo podaním žaloby o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach sledoval. Skutočnosť, že žalobca v žalobe uviedol súčasne aj originálne znenie zmluvných podmienok v anglickej jazykovej verzii, nepredstavuje procesnú vadu, ktorá by bránila súdu prvej inštancie pokračovať v konaní.

14. S poukazom na vyššie uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie nevznikol dôvod sankcionovať žalobcu odmietnutím podania, ktoré je žalobou a tým mu odoprieť právo na súdnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Odmietnutím podania žalobcu vzhľadom na neexistenciu kvalifikovaných väd podania, ktoré by bránilí súdu pokračovať v konaní, došlo preto k porušeniu základného práva strany konania na súdnu ochranu, garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

15. Súd prvej inštancie bol povinný aplikovať a interpretovať ustanovenia Civilného sporového poriadku v súlade s účelom práva na súdnu ochranu. V civilnom sporovom konaní majú sudy poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov subjektov konania. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov strán konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 1/02).

16. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie o odmietnutí podania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane konania, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré nenahrádza prvoinštančné konanie.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, zaoberať sa zákonnými požiadavkami na označenie zahraničných právnických osôb v žalobe podľa § 134 CSP (názvom alebo obchodným menom, adresou sídla, prípadne ďalším identifikačným údajom). Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s procesnými pravidlami a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

18. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

19. Vzhľadom na závislý výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, obsiahnutý v napadnutom uznesení o odmietnutí podania, zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vzťahovalo aj na druhý výrok napadnutého uznesenia o trovách konania.

20. V súvislosti s ďalšími označenými odvolacími dôvodmi je potrebné uviesť, že pre absenciu ich konkretizácie a vzhľadom na vyššie uvedený zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého uznesenia o odmietnutí podania, nebol daný dôvod sa nimi zaoberať. Osobitným dôvodom na zrušenie rozhodnutia vo veci samej je úspešné uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP, kedy rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo vydanie právoplatného uznesenia procesnej povahy, ktoré je postihnuté niektorou z väd zakladajúcich dôvod podľa § 365 ods. 2 CSP, čo však nebol daný prípad.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 357 písm. a) až p) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia, p) postúpení právomoci do cudziny.

24. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

25. Okruh rozhodnutí, proti ktorým civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v tomto ustanovení, odvolanie prípustné nie je.

26. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné predpokladá okrem subjektívnej prípustnosti odvolania (odvolanie musí podať oprávnená osoba) tiež objektívnu prípustnosť odvolania, t. j. existenciu rozhodnutia, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa.

27. V posudzovanej veci žalobca podal odvolanie aj proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie (reprezentovaný vyšším súdnym úradníkom) rozhodol o výzve žalobcu na odstránenie väd podania (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 6. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022), ako aj proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie zamietol sťažnosť voči uzneseniu o výzve na odstránenie väd podania (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. júna 2022 sp. zn. 13C/1/2022). Vzhľadom k tomu, že odvolanie žalobcu smerovalo aj proti uvedeným dvom uzneseniam, proti ktorým odvolanie prípustné nie je, nemohol odvolací súd tieto dve rozhodnutia napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o nich rozhodnúť, ale podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie voči nim odmietol.

28. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) § 428 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).